

paa mangfoldige Maader, saalænge ville vi see det Samme her, som vi saae under Sagen om Høiesteretsassessorernes Lønning, at man ikke saa let kan faae Assessorer til at sidde i Høiesteret, saalænge der eksisterer saadanne høit lønede Embeder ude i Landet. Skulde vi altsaa fremme det Formaal, han omtalte, saa maa han hjælpe os med at faae dette Forhold afføstet. Lad os gaae den Vej, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har omtalt, lad os faae forelagt en virkelig Gageringslov for alle Embedsmænd, førend vi komme til at behandle disse enkelte Lønningslove.

Naar den sidste ærede Taler yttrede, at han ønskede at faae en Bestemmelse optagen, som skulde gaae ud paa, at det skulde forbydes Regjeringen at affædige Professore ved Universitetet, saa beder jeg ham betænke, hvor vigtigt det er til disse Poster at have Mænd, paa hvilke Regjeringen kan stole. Naar vi have faaet en fri Forsatning, saa er det ogsaa vor Pligt at handle i Samklang med Regjeringen, og vi maae derfor haabe, at Regjeringen ligeledes vil gjøre sin Pligt. Naar der derfor er en Professor, som overskrider sin Pligt, som handler saaledes, som han ikke bør handle imod sit Fædreland, saa bør han kunne affædiges.

Tscherning: Jeg troer aldeles ikke, at Universitetets Tilværelse, eller at Professorernes personlige Betsaffenhed foreligger i dette Dieblif. Det Spørgsmaal, som det historiske Medlem her i Forsamlingen (Schiern) bragte paa Bane, gik ud paa, om vi vare mere sikre paa at kjøbe Wiisdom ved Universitetet ved at give 100 Rd. mere om Aaret, eller ved at lade det vare; det var egentlig Indholdet af den hele Forhandling (Steen: Der er ikke Tale om 100 Rd., men om 4000 Rd.). Jeg beder om Forladelse; det, der ligger for i dette Dieblif, er netop, om vi skulle begynde med en Gjennemsnitsgage af 1400 Rd. eller med en Gjennemsnitsgage af 1500 Rd.; altsaa er Differentien 100 Rd. Der er blevet sagt, at det er et Skjønmaal; dette er kun halvt rigtigt. Det, der her er Spørgsmaal om, det er, om vi i dette Dieblif, hvor vi indføre en

betydelig Forbedring, saaledes at enhver Mand, der indtræder i en Embedsstilling, veed, at han efter visse bestemte Aar faaer et vist bestemt Tillæg, samtidig dermed i det Hele taget skulle have Gageskalaen saaledes, som den nu er. Vi skulle vel lægge Mærke til, at vi i dette Dieblif gjøre 2 betydelige Fremskridt fra den Stilling, hvori vi nu ere; det ene Fremskridt er det, at vi sikke en Tilvært efter visse bestemte Tjenesteaar, og det andet er det, at vi sikke en Tilvært i dyre Aar. Nu er Spørgsmaalet, skulle vi gaae videre, skulle vi endnu give et Tillæg med Hensyn til Gageringen i Almindelighed, eller skulle vi blive staaende ved det Udgangspunkt, som vi hidtildags have havt. Ved Universitetet ere vi i den Henseende gaaede et Skridt fremad, og hvorledes ere vi, som ere i Fleertallet, komne hertil? Vi have betragtet Professore i det Dieblif, han tiltræder sin Stilling, som staaende paa lige Fod med en Contoirchef i det Dieblif, denne indtager sin Stilling som saadan. Contoirchefernes Tiltrædelsesgage er i dette Dieblif 1400 Rd., og det er den samme Gage, som vi have foreslaaet her. Mindretallet derimod har ogsaa havt til Hensigt at forhøje Contoirchefernes Tiltrædelsesgage, og vinder Mindretallet dette Punkt, som her foreligger, nemlig at en Professor skal begynde med 1500 Rd., saa har det halvoels ogsaa vundet en Stigning i det Hele taget. (Flere Stemmer: Nei!). Jo, man har. Man siger nok, naar man vil gjøre en Sammenligning, det ene har ikke med det andet at gjøre, og hvergang man derimod kommer et Skridt fremad, sætter man uden videre Foden paa dette Trin af Stigen, som man er naaet op paa isorveien. Man har høitideligen sagt os: voteer Høiesteretsassessor-Loven, voteer kun Begyndelsesgagen til 3000 Rd.; det skal ingen Indflydelse have paa de fremtidige Gagevoteringer, og naaget man høitideligen har sagt os dette, skal man dog finde, at man i de forskjellige Gagelove, som foreligge os, har taget Sammenligningshensyn, hentedes derfra (Flere Stemmer: Nei!). Jo, det staaer i Indledningen af Commissionens Betænkning (Stemmer: Det er ikke Loven). I Loven kommer det kun frem som Tal, og Tallene ere forøgede ligeoverfor det, der hid-